

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

وَالطُّورِ ﴿1﴾

سویند به کیوی () (که خوای گه گفتوگوی له گهل حه تی
موسادا له نزیکه نه) .

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿2﴾

سویند به کتیبی نوسراو (تهورات، ئینجیل، لوح المحفوظ).

فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿3﴾

که له لاپه ی تهنکدا بلاو کردوته (هه ك ئهمرو که له پهره ی
کاغزدا نوسراونهته) .

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿4﴾

سویند به (که عبه) که ههمیشه دانه به نوژگه (ئهو انه ی بو
حه ج و عه) هه ها (بیت المعمور) شوینیکه له ئاسمانی
حه وته که دیاری کراوه بو زیارهتگای فریشتهکان هه ك چون
(که عبه) زیارهتگای ئیماندارانه (له فه یهکی راست و دروستدا
پیغهمبر صلی الله علیه ی بو ك) .

وَالسَّكْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿5﴾

هه ها سویند به سهقفی به (که گریته ، خوای
گه یهوی سهرنجمان پراکیشی بو لای) .

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿6﴾

سویند به ریای پر له ئاو یا دهریای داگیرساو (که روژی قیامه
گیرسی و دهنهقیته ک بومیاری هایدروجینی).

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿7﴾

(په ردگاری مهزن سویند بهو ههموو شتانه خوا، نه
فه): بهراستی سزاو نازاری په ردگاری تو (نهی محمد
صلی الله علیه) هر پیش دیت.

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿8﴾

کهسیش ناتوانی بهری بگریت و دهستی پیوه بنیت و نه هیئت.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿9﴾

نهو روژه (نه و هه کانی) ناسمان ههموو بهیهکدا ده
(خوای گه ههموویان تیک دهدات و ههلیان ده شینیتته).

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿10﴾

کیوهکانیش له جی خوایان ده. رو، (ک خوری، وهک هه
چال و چولیان پی پر دهکریته وی ته کریت).

فَوَيْلٌ لِّلْمُكْذِبِينَ ﴿11﴾

نهو روژه نیترو اوهیلو هاوار بو نهوانهی که ریان به حه
راستی نهکردو بهدرویان خسته .

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿12﴾

نهوانهی که به وام گالته (به نیسلام و پیغمبه) که .

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿13﴾

پروژیک دیت که به توندو تیژی پالیان پیو، نریت بو ناو دوزه
(ننگ له سینهیانه دیت نه پالهکه) .

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿14﴾

(پیان ده) : نهمه نهو ناگرو دوزه خیه که کاتی خوی پرواتان پیی
نه (به گالته) .

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿15﴾

(پیان دهو تریت باشه!!) نهمه
نیشانان دهریت یا نیوه راستی
نابین؟! .

أَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿16﴾

جا نیتر چونیه که خوراده گرن، یا خورانا گرن، دهبی بچنه ناوی و سزای
بیت پاداشتی نهو کارو کرده وانه رگرن که کاتی خوی
نه .

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿17﴾

(لهو لاشه) به راستی نهوانه ی که له دنیا دا خواناس و دیندار بوون، له
به هشت و نازو نهمه تدا، ژیانی پر له بهختیاری و کامه رانی دهبنه
سه .

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿18﴾

زور که یفخوش و دلخوش و رووخوش بهو بهخششانه ی که
په ردگاریان پیی بهخشیون، هر په ردگاریشیا له سزاو تالای
دوزه خ پاراستوونی .

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿19﴾

(پېيان ده) بخون و بخونه نوشی گیانتان بیت له پاداشتی کارو کرده ی چاک و ریکوپیکتاندا.

مُتَكِبِّينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿20﴾

(ئهو بهخته رانه به کهمالی نيسراحه) پالیان داووته لهسهر کورسی و قهنهفه رازاوهکان، که به یهکی جوان و ریک ریز کراون، هوسهرا نیشمان له حوری چاوگه کردوون.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿21﴾

جانوانه ی که ریان هیناوهو نه کانیشیان به ایمان و باوهره شوینیان کهوتوون، ئهوانه له بههه کهینه (تا کامهرانی و خوشییان زیاتر بیت) نه بیت ئهوانه ی که پله ی بهرزیان سته دایانبه زینین بو پله ی نرمتر، چونکه نیمه پاداشتی کرده ی کس که مناکهینه (ئهگه زیادی نه کهین) له هه مان کاتدا هه رکهسه ته ی کرده ی خویه تی.

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿22﴾

به وام چه زیان هه له میوه و گوشتیک بیت پیشکهشیان ده کهین.

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَعْوُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ ﴿23﴾

(به دلخوشییه) له کاسی تاییه تیدا شه نوشن، جار جار بو خوشی یه کتری ده سینن، دوور له رهفتاری ناشرین و گوناوه دلنازاری.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿24﴾

هه ها مندالانی جوان و نئیسك سوک به وریاندا دین و زخمه‌تیاں
که لئی مرواری پاک و بیگه (جوانن، که که) نه‌دیون.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿25﴾

(جا دواى ئەو عەيش و نۆش و كەيف و ئاهەنگه) پروو ده‌كه‌نه يه‌كترو
سته سته له‌يه‌ك نزيك ده‌بنه ، پرسيار له (له رابردووى يه‌كترو)
که (دياره هه‌ر كەسه لهو به‌يه‌گه‌يشتنانه‌دا به‌شيك له سه‌ر گوزشته‌ى
خوى نيشانى ئيماندارانى هاوه‌ل و ميوانى ده‌دات، هاوړى له‌گه‌ل
پروونكردنه ى پيوستدا، كه به سگای زور پيشكه‌وتوو تو‌مار كراوه).

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿26﴾

سه‌رئه‌نجام هه‌موو به‌يه
ئین: به‌راستى (كارىكى چا‌كمان كرد
سو‌پاس بو خوا) چونكه كاتى خوى كه له ناو مال و خيزانماندا بووين،
ترسى لپيرسینه ى روژى قيامه‌تمان هه‌بوو، هه ها به‌به یش بووين
له‌ناويانداو مه‌به‌ستمان بوو ئەوانيش وه‌ك ئيمه

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿27﴾

خوای (ميه‌ره‌بانيش) لای ره‌مه‌تى لپكردينه منه‌تبارى كردين و له
سزای دۆزه‌خى پر نيش پاراستينى.

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿28﴾

به‌راستى ئيمه كاتى خوى هاناو هاوارمان هه‌ر بو ئە برد كه
خوش ببى و له ته‌نگانه‌ى قيامه‌ت رزگارمان بكات، به‌راستى ئەو زاته
خوایه‌كى چا‌كه‌خواز و خيرخواز و ميه‌ره
وَقَانَهُ.

فَذَكَرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿29﴾

یاداوەرییان بکه چونکه تو (ئەوی محمد صلی الله علیه و آله) بەهۆی نازو نیعمەتی پەردگارتە نە فالجیت، نە شیتێ.

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿30﴾

(خوێنهێاس و دلرەقهکان) روانی مەرگی دەکهین!!

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿31﴾

پێیان بلی: رێ بن!!، منیش لهگەڵ ئێوه سەرئەنجام کی سەر کهوێت، کی سەر فە (بزانین).

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿32﴾

ئایا خەیاڵی خاویان پێیان دەلێت: که ئەو قسە نارەوايانە بکهن؟ یان هە خویان کهسانیکێ ستهمکارن؟

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿33﴾

یان دە: (ئەم قورئانە) خۆی هەلیبە و دایرشتو، دیارە ئەوانە هەر ئیمان و باوەریان نیە (ئەگینا چۆن وا دە).

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿34﴾

(ی کهواتە خۆ ئەوانیش قسە) با فەرماشتیکێ ئاوا ک ئەم قورئانە نە ئەگەر راست دەکه!

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿35﴾

ئایا ئەوانە بەبی هیچ شتیک، هیچ هۆیهک، هاتوونەتە کایە! یان هە خویان دروستکارن!؟

أَمْ خَلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿36﴾

یان ئە (ئە) رانە) ئاسمانەکان و زەوییان دروستکردوو؟ نە
ئەوانە ھەر بە شوین یەقین و دنیاییدا ناگەرین.

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿37﴾

یان ئە یە گەنجینە ی رزق و رۆزییەکانی پە ردگاری تۆیان
بە ستە ! یان ئە یە کە سەلاتیان بی سنورە (تا ئاوا بویرن لە
یاخی بن؟)

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿38﴾

یان ئەوانە پەیزەیان ھەییو پیایدا سە کەون، تا گوئی لە نەینیەکانی
کانیان بەلگەییەکی ئاشکرا پەیدا بکە
(ئەوسا ملە جری بکە).

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ ﴿39﴾

ئایا ئە راستە کە کچان، نە ی خوابن و کورانیس نە ی ئیوہ!
(بەمەرجیک خویان لە کچان بیزار بوون، بەلام بو خوا بە رەوا
بینیوہ !)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿40﴾

یان ئە یە داوا ی کری و پارەیان لێدەکە ی، تا باریکی گران بەدی بە
کۆلیانداو پینان ھەلنەسوریت!!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿41﴾

یان ئە یە کە نەینی ، کان لای ئەوانەو، ئەوان یاداشتی خەلکی
(یان ئەوان بریاری بەسەر ھاتەکان دە ستی تی
) !

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿42﴾

يان ئهوانه يانهوئیت پیلان و تهلهکهیهک ریک بخر (دژی پیغمبه نیمانداران، بهلام خهیاالیان خاوه) ئهوانه ی که کافرو خوانه ناسن هه خویان کهوتوونه ته ناو پیلانه و بوون به تهله ی خویانه ، پیلانه کانیا ن بهسهر خویاندا دهشکیتته .

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿43﴾

یان ئهوانه وا بیر دهکنه که خوایهکی تریان جگه له () ههیه ! پاکیی و بیگهردی بو خوا له (بیرو باوهری چهوتیان)، لهو شتانه ی که نه یکنه هاوهل بو خوا.

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿44﴾

خو ئهگه (لهسهر ئهنجامی لادان و بیرو باوهری چهوتیان و کاری نادر وستیان خوی گه سزایهکیان بو بنیریت) و پارچه (ئه یهکیان) تیبگری و پروو به وی دابه (ئهو نهفامانه) : هیچ نیه!! پهله هه و نیشتوته سهریه !!

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿45﴾

وازیان لیبینه ههتا بهو پروژه گهن که تیایدا تیادهچن و لال و پال که .

يَوْمَ لَا يُعْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿46﴾

ئهو پروژه بتر فیل و تهلهکهیهان بههیچ جو ریک فریایان ناکهوی و سههر کهوتوو سهرفه .

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿47﴾

بیگومان بو ئهوانه‌ی که ستمکارن سزای تریش هه‌یه بیجگه له ی که
بو‌یان پیش دیت پیش تیاچوونی یه‌کجاری، به‌لام زور به‌یان
نه‌فام و نه (هه‌ست به ستی قه ر ناکهن له رووداو هکاندا).

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿48﴾

(ئه‌ی پیغه‌مبهر صلی الله علیه) خوگر به له به‌ران به‌ر به‌جی هینانی
فه‌رمانی په ردگارت ه ، دلنیا به که تو له‌ژیر چاودیری ئیمه‌دایت،
هه ها ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسگوزاری په ردگارت بکه
کاتیک که به به‌یان هه .

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿49﴾

له شه‌وگاریشدا هه‌ر بیبه‌رسته‌و ستایشی بکه، هه ها کاتیک که
ئه کان ون ده‌بن و له‌چاو دایر نامین.